

Madrid: un altre no al català

El Ministeri d'Educació i Ciència denega l'ajut econòmic a un estudi per establir un model de català per als mitjans de comunicació. Pere Pirell, director general del departament, confia que sigui un error.

Oscar Montferrer

Fa tot just dues setmanes que ha estrenat el càrrec. I encara avui afirma que no sap el per què de la denegació de l'ajut, ni tan sols si es tracta d'un cas aïllat o d'una norma general. En tot cas, no se n'ha estat de confessar, als professors afectats, que espera, pel bé del departament que dirigeix, que tot sigui un desafortunat error. De moment, però, el mal ja està fet.

Sota el títol *Proposta d'un model de llengua per als mitjans de Comunicació de Masses*, vuit professors de la UAB havien presentat un estudi a la convocatòria de «Projectes d'Investigació del Programa Sectorial de Promoció General del Coneixement».

Sol·licitaven un ajut de 6.412.000 pesetes per a l'elaboració d'un model lingüístic estàndard que fos aplicable a tots els mitjans de comunicació en català. En conjunt, tres anys de treball.

La proposta, que comptava amb el suport del Vice-Rectorat de Recerca de la UAB, fou denegada mitjançant la tramesa d'una carta que signa Salvador Montero, subdirector general de la DICIT —Departament d'Investigació Científica i Tècnica—, que depèn del Ministeri d'Educació i Ciència. La resposta del departament és antològica: «es tracta d'una investigació que hauria de ser prioritàriament finançada (subratllat en l'original, per més conya) per les institucions autonòmiques catalanes». En cap moment la denegació no fa esment a la qualitat del projecte.

Davant el previsible creuament de papers i cartes, els professors afectats han donat a conèixer la situació a través d'una carta a tots els mitjans de comunicació. D'altra banda, el Vice-Rectorat de Recerca, dirigit per Miquel de Moragas, ha tramès el cas a la Conselleria de Cultura de la Generalitat, i ha adreçat al MEC una carta de rebuig a Salvador Montero. El principal argument amb què es compta és que, per denegar aquesta mena de projectes, calen raons de tipus tècnic, i no consideracions de tipus polític. □

AP, CDS i UPV, PACTE SENSE SUSPICÀNCIES A ONDARA

UPV trenca la corda amb el PSOE

El PSOE ha perdut l'alcaldia d'Ondara a mans del partit UPV, gràcies a un pacte entre els regidors del CDS i AP amb els nacionalistes.

Remei Blasco

El resultat de les eleccions municipals del 10 de juny de 1987 representava per al Partit Socialista una pèrdua considerable de vots a les comarques del País Valencià i, en conseqüència, el final de la majoria absoluta a molts consistoris. Els politicòlegs interpretaren aquest retrocés electoral com una manera de possibilitar els pactes entre les restants forces polítiques per a desbancar el PSOE, però, finalment, tot va quedar en foc d'encenalls.

Ara, un any i escaig després d'aquells comicis, s'ha produït un fet inusual en la història dels pactes polítics: el partit nacionalista Unitat del Poble Valencià ha aconseguit, amb el suport dels CDS i AP, fer-se amb l'alcaldia d'Ondara, una població de cinc mil habitants a la Marina Alta.

Això passava el dissabte 29 d'octubre quan una moció de censura, defensada i aprovada unànimement pels tres regidors d'AP, els dos de la UPV i els dos del CDS, situava el nacionalista Robert Miralles al capdavant de l'alcaldia, en substitució del socialista Antoni Ramis. Per al nou responsable municipal, «la moció de censura no

UPV creix en pes polític a les comarques del centre i del sud del País Valencià.

significa, en absolut, un acord programàtic amb el CDS i AP. L'oposició ha coincidit a traure l'alcaldia al PSOE i d'ara endavant haurà de ser el ple municipal l'òrgan d'unanimitat o de dispartitat».

L'actitud d'UPV-Ondara contrasta amb el que fins ara havia fet aquesta força nacionalista de cara al PSOE i que consistia, per a alguns dirigents del partit, a estirar la corda, però no trencar-la mai, segons Robert Miralles. «No hi ha corda que valga quan els socialistes s'inhibeixen, com ho han fet, en un tema tan important per a la Marina Alta com és la greu problemàtica de l'aigua».

El cert és que el PSOE ha perdut una batalla a un poble important de la Marina Alta. El repartiment de forces, després del 10-J, li haguera permès, a Ondara, un pacte amb la UPV, però unes declaracions desafortunades del socialista Antoni Ramis, on assegurava que abans pactarien amb el dimoni que amb els nacionalistes, va fer fracassar l'intent. I el que és més greu, el cas d'Ondara podria repetir-se en alguna que altra població de la rodalia, on la política socialista està, també, contra les cordes.

A Pedreguer, on el PSOE governa en minoria, abans d'arribar a l'extrem de la moció de censura s'ha pactat amb la UPV. A Verger, el màxim responsable municipal ha dimisit per raons de salut i el regidor nacionalista Joan Josep Garcia ha rebut diferents ofertes de l'oposició, per a assumir l'alcaldia. Es tracta, en definitiva, d'un símptoma més de les hores baixes que viuen els socialistes, tot i que encara és massa aviat per a parlar d'un avanç rellevant dels nacionalistes. □